

УДК 332.1

Анна Керницька,
аспірант відділу проблем реального сектору економіки регіонів,
ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М. І. Долішнього НАН України»,
м. Львів; ORCID ID: 0000-0001-6543-7914,
e-mail: a.kernytska7@gmail.com

<https://doi.org/10.29038/2786-4618-2022-04-27-35>

ОЦІНКА РІВНЯ КОНЦЕНТРАЦІЇ ПРОМИСЛОВОСТІ В РЕГІОНАХ УКРАЇНИ

В статті акцентовано увагу на тому, що драйвером соціально-економічного піднесення країни є активізація бізнес-процесів у промисловому секторі економіки регіонів. Зазначено, що існуюча індустріальна політика потребує удосконалення та формування таких напрямів розвитку, які враховуватимуть нові виклики глобального та національного характеру, в тому числі поширення цифровізації в усіх сферах суспільного життя. В цьому зв'язку актуалізовано необхідність здійснення оцінки сучасного рівня регіонального зосередження промисловості. Визначено особливості розвитку промислового сектору в економіці регіонів України на основі розрахунку коефіцієнта локалізації (концентрації) як співвідношення концентрації певного виду промислової діяльності (промисловості) в окремому регіоні до загальнонаціонального її значення. Виділено групи регіонів в залежності від отриманих значень коефіцієнта локалізації (концентрації): регіони з високим, середнім і низьким рівнем концентрації промислової діяльності (промисловості). Зроблено висновок, що сучасний рівень розвитку країни характеризується регіональними диспропорціями у виробництві валової доданої вартості видів промислової діяльності та промисловості у цілому. Зазначено, що удосконалення механізму управління бізнес-процесами у промисловому секторі економіки регіонів потребує взаємовигідного партнерства між представниками бізнесу, влади, науково-технічних установ та громадськості.

Ключові слова: промисловий сектор, валова додана вартість, коефіцієнт локалізації, концентрація виробництва, регіон.

Kernytska Anna
Postgraduate,
Department of problems of the regions' economy real sector
The National Academy of Sciences of Ukraine
State Institution "Institute of regional research named after M.I. Dolishniy of NAS of Ukraine"

EVALUATION OF THE LEVEL OF INDUSTRY CONCENTRATION IN REGIONS OF UKRAINE

The article focuses on the fact that the driver of the socio-economic upliftment of the country is the activation of business processes in the industrial sector of the regional economy. It was noted that the existing industrial policy needs improvement and the formation of such directions of development that will consider new challenges of a global and national nature, including the spread of digitalization in all spheres of social life. In this connection, the need to assess the current level of regional concentration of industry has been updated. The peculiarities of the development of the industrial sector in the economy of the regions of Ukraine are determined based on the calculation of the localization (concentration) coefficient as the ratio of the concentration of a specific type of industrial activity (industry) in a separate region to its national value. Groups of regions are distinguished depending on the obtained values of the localization (concentration) coefficient: regions with a high, medium, and low concentration of industrial activity (industry). It was determined that during 2014-2020, the dynamics of changes in the share of gross added value of the industry in the structure of gross added value of the economy of Ukraine had a general downward trend due to a decrease in the share of gross added value of all types of industrial activity. The role of the industrial sector in the production of gross added value of regional economies has been reduced. It was established that in the analyzed period, the number of regions with a high concentration of the industrial sector in the economy decreased by 1.3 times. More than half of all regions of the country had a level of industrial sector concentration lower than the national average. It was recorded that Dnipropetrovsk, Donetsk, Zaporizhzhya, Ivano-Frankivsk and Kharkiv regions maintained a consistently high level of concentration of the industrial sector. It was concluded that the current level of development of the country is characterized by regional disproportions in the production of gross added value of types of industrial activity and industry. It was noted that improving the business process management mechanism in the industrial sector

of the regional economy requires a mutually beneficial partnership between representatives of business, authorities, scientific and technical institutions, and the public.

Keywords: industrial sector, gross added value, localization coefficient, concentration of production, region.

Постановка проблеми. В умовах трансформації традиційної структури суспільно-економічних відносин з'являється потреба у виявленні чинників, що підвищують активність регіональних бізнес-процесів. Зростання ефективності регіональних бізнес-процесів дозволить поліпшити інвестиційну привабливість регіону, зміцнити його фінансову самостійність та створити підґрунтя для соціально-економічного піднесення не тільки в регіонах, а й в країні у цілому.

Одним із чинників активізації та модернізації бізнес-процесів в регіонах є випереджаючий розвиток промисловості та удосконалення механізму управління бізнес-процесами у цьому секторі регіональних економік. Сьогодні у світі процесам індустріалізації відводиться роль авангарда, що обумовлено їх спроможністю справляти найбільший мультиплікативний ефект на економіку країн з різним рівнем економічного розвитку.

В нашій країні відсутність належної уваги до проблем функціонування промислового сектору призвела до його відставання у використанні новітніх управлінських та виробничих технологій, погіршення технологічної структури, обмеженості фінансово-інвестиційних ресурсів для здійснення інновацій, низької продуктивності праці, високої залежності від імпорту. В цьому зв'язку відновлення та модернізація промислового сектору є можливою на основі розроблення та втілення такої індустріальної політики, яка відповідатиме новим викликам глобального та національного характеру, що, передусім, потребує оцінки сучасного стану рівня регіонального зосередження промислового виробництва.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Стан, проблеми та тенденції розвитку промислового сектору економіки України та її регіонів є постійним предметом досліджень вітчизняних економістів. Зокрема, в інститутах Національної академії наук регулярно проводяться та публікуються результати наукових пошуків та практичні рекомендації до їх реалізації. Так, науковцями Інституту економіки промисловості сформульовано особливості модернізації економіки промислових регіонів України в умовах децентралізації управління [1] та надано пропозиції щодо становлення промисловості на засадах смарт-спеціалізації [2]. Вченими Інституту економіки та прогнозування підготовлено науково-аналітичну доповідь стосовно загальних напрямків розвитку промисловості для забезпечення зростання та оновлення української економіки [3]. Напрацювання дослідників Інституту регіональних досліджень пов'язані із пошуком шляхів забезпечення конкурентоспроможності промислового сектору економіки регіонів та розробкою методики оцінювання ефективності його функціонування [4].

Відаючи належне існуючим науковим доробкам, слід зазначити, що продовження досліджень в цьому напрямку обумовлено цифровізацією всіх сфер суспільного життя. Це актуалізує потребу у визначенні регіональної локалізації промислового виробництва як драйвера соціально-економічного розвитку економік регіонів та країни у цілому.

Мета статті полягає у визначенні сучасних особливостей розвитку промислового сектору в економіці регіонів України на основі розрахунку коефіцієнту локалізації (концентрації) та групування регіонів в залежності від отриманих значень на регіони з високим, середнім і низьким рівнем концентрації промислової діяльності.

Основні результати досліджень. Розподіл регіонів України за рівнем концентрації виробництва доданої вартості промислового сектору у 2014–2020 рр. можна отримати на основі розрахунку коефіцієнта локалізації (концентрації, K_L), який показує, у скільки разів концентрація певного виду економічної діяльності (галузі) в даному регіоні більше або менше, ніж в цілому по країні. Загальноприйнятою базою для розрахунку коефіцієнта локалізації (концентрації) є показники обсягу виробленої продукції (товарів, послуг), кількості зайнятих працівників та вартості основних виробничих фондів [5, с. 109; 6, с. 46–47]. При цьому, якщо по першим двом показникам Державним комітетом статистики здійснюється регулярний моніторинг у регіональному розрізі, то по третьому показнику він припинений у 2016 р. [7]. З огляду на це, вважаємо, що комплексним показником, який враховуватиме всі три аспекти одночасно, є показник валової доданої вартості. Адже, як

зазначають вітчизняні вчені, додана вартість виробництва, з одного боку, розкриває результативність виробництва, а з іншого – рівень мотивації працівників до продуктивної роботи, ступінь оснащення виробництва, забезпеченість його необхідною технікою, устаткуванням, прогресивними технологіями [8, с. 12].

Відтак, на першому етапі визначимо коефіцієнт локалізації (концентрації) i -го виду промислової діяльності в r -му регіоні (K_{Lir}) за формулою 1:

$$K_{Lir} = \frac{GVA_{ir}}{GVA_r} \div \frac{GVA_i}{GVA} \quad (1)$$

де GVA_{ir} – валова додана вартість i -го виду промислової діяльності в r -му регіоні;

GVA_r – валова додана вартість в r -му регіоні;

GVA_i – валова додана вартість i -го виду i -ий вид промислової діяльності в країні;

GVA – валова додана вартість в країні.

На другому етапі, залежно від значення коефіцієнта локалізації у 2014-2020 рр., виокремимо три групи регіонів:

- регіони з високим рівнем концентрації ($K_L > 1,0$) промисловості (певного виду промислової діяльності);

- регіони з середнім рівнем концентрації ($K_L = 1,0$) промисловості (певного виду промислової діяльності);

- регіони з низьким (нижчим за середній) рівнем концентрації ($K_L < 1$) промисловості (певного виду промислової діяльності).

Так, останніми роками в нашій країні відбулось істотне зменшення частки промислового сектору у виробництві ВДВ. Зокрема, впродовж 2014-2020 рр. вона скоротилась на 4,79% або у 1,23 рази. При цьому найбільше значення питомої ваги промисловості в структурі економіки становило 25,71% в 2014 р., а найменше – 20,92% в 2020 р. Динаміка зміни частки ВДВ промислового сектору у структурі ВДВ економіки України у 2014-2020 рр. є нерівномірною із загальною спадною тенденцією, що обумовлено зменшенням частки ВДВ всіх видів промислової діяльності. Лише у 2016-2017 рр. спостерігалось незначне зростання питомої ваги промисловості у ВДВ економіки країни (на 0,05 п.п.) завдяки збільшенню частки добувної промисловості та розроблення кар'єрів за цей період на 0,52 п.п., яке іще тривало до 2018 р., а також в результаті збільшення частки переробної промисловості у 2017 р. відносно її рівня 2014-2015 рр. на 0,16-0,18 п.п. (рис. 1).

Рис. 1. Частка ВДВ промислового сектору у структурі ВДВ економіки України у 2014-2020 рр. (%)

Джерело: Розраховано та побудовано автором на основі [7].

Зменшення ролі промислового сектору у виробництві ВДВ економіки у 2014-2020 рр. є притаманним для переважної більшості регіонів України (рис. 2).

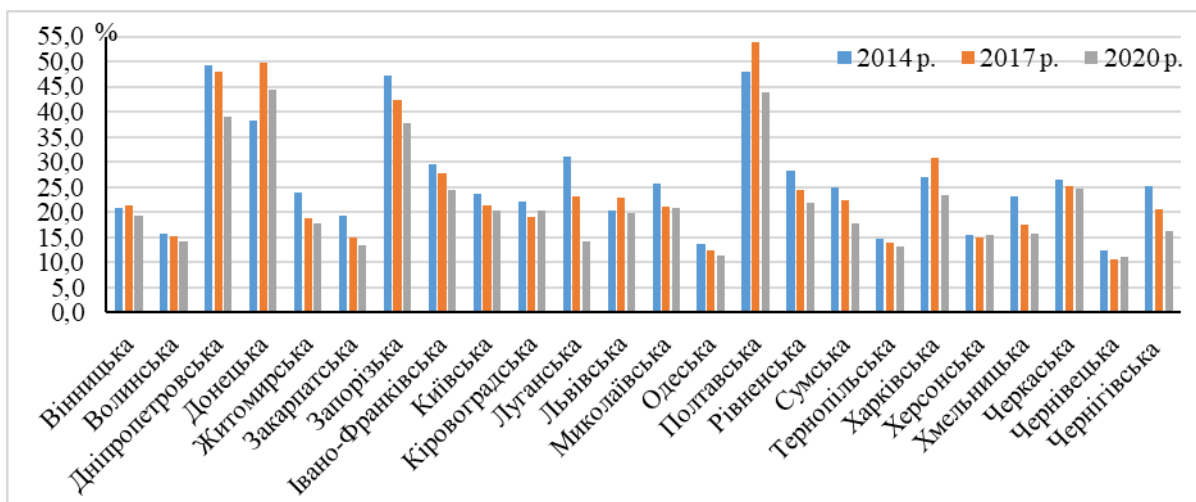

Рис. 2. Частка промисловості в структурі ВДВ економіки регіонів у 2014-2020 рр. (%)

Джерело: Розраховано та побудовано автором на основі [7].

Так, протягом 2014-2020 рр. стрімке зменшення частки даного виду економічної діяльності відбулось у Луганській (у 2,2 рази), Чернігівській (у 1,6 разів), Хмельницькій (у 1,5 разів), Сумській та Закарпатській (відповідно, у 1,4 рази) областях. За аналізований період лише в економіці Донецької обл. спостерігається збільшення частки ВДВ промисловості у загальному обсязі виробленої в регіоні ВДВ (у 1,2 рази). Слід також зазначити, що у 2014-2017 рр. мало місце деяке збільшення питомої ваги промисловості у виробництві доданої вартості в структурі економіки Вінницької (на 0,57 п.п.), Львівської (2,59 п.п.), Полтавської (5,95 п.п.) та Харківській (4,02 п.п.) областях, а у 2017-2020 рр. – в Кіровоградській (1,22 п.п.), Херсонській (0,3 п.п.) та Чернівецькій 0,46 п.п.) областях.

Серед регіонів найбільше середнє значення частки промисловості у структурі виробництва доданої вартості регіону було зафіксовано в Полтавській (48,25%), Донецькій (46,53%), Дніпропетровській (45,83%) та Запорізькій (42,01%) областях. Промисловий сектор забезпечує майже третину виробництва доданої вартості в економіці Харківської (28,83%), Івано-Франківської (28,24%), Луганської (26,0%), Черкаської (25,51%) та Рівненська (25,2%) областей. Найменше ВДВ вироблено промисловістю Чернівецької (11,39%) Одеської (12,81%), Херсонської (14,9%) та Тернопільської (14,1%) областей. Отже, в структурі економіки України не виявлено регіонів, економіка яких характеризувалась явним переважанням промислового сектору, лише у 2018 р. в Донецькій обл. та у 2016-2017 рр. в Полтавській обл. частка ВДВ промисловості становила понад 50%.

У галузевій структурі промисловості регіонів та країни у цілому провідне місце займає переробна промисловість. Так, динаміка зміни частки переробної промисловості у структурі економіки країни свідчить про нерівномірний розвиток галузі. Зокрема, у 2014-2016 рр. мало місце збільшення частки з 14,0% до 14,4%, а далі, протягом 2016-2020 рр. спостерігалось її поступове зменшення до рівня у 11,8%. В цілому частка виробництва доданої вартості переробної промисловості у загальній доданій вартості країни зменшилась на 2,3 п.п., або в 1,19 рази.

Досліджуючи регіональний рівень, слід зазначити, що тенденція до зменшення частки переробної промисловості у структурі економіки регіонів у 2014-2020 рр. є характерною для 18 областей, що становить 75%. На відміну у 2014-2017 рр. таких регіонів було менше половини – 10 або 41,7%. Суттєве зменшення частки даного виду економічної діяльності мало місце у 2017-2020 рр. – 20 регіонів або 83,3% (рис. 3).

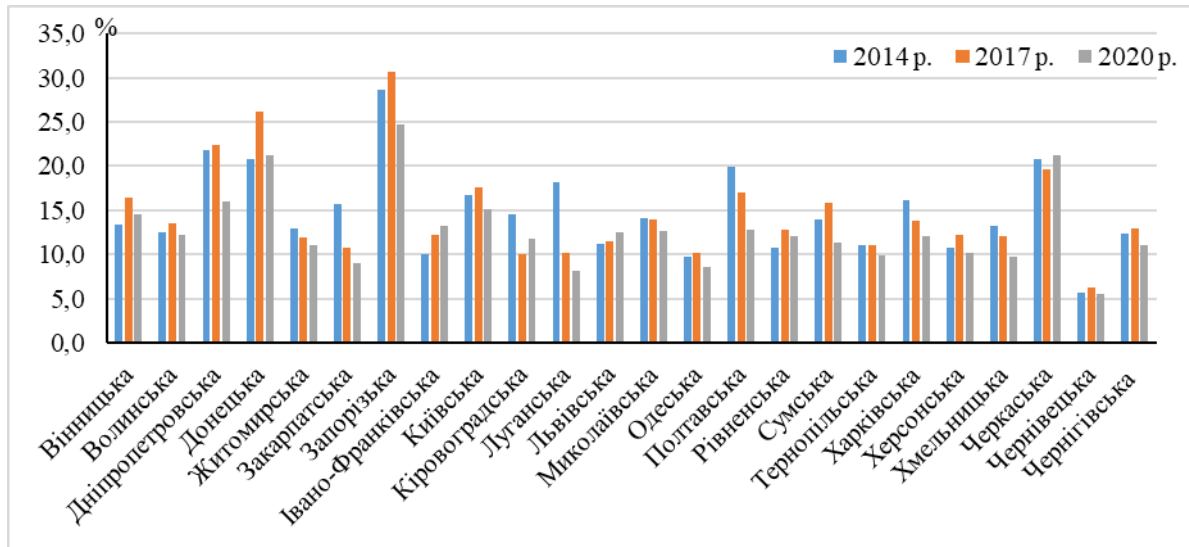

Рис. 3. Частка переробної промисловості у структурі економіки регіонів у 2014-2020 рр.

Джерело: Розраховано та побудовано автором на основі [7].

До регіонів з найбільшим зниженням питомої ваги переробної промисловості у структурі економік у 2014-2020 рр. можна віднести Луганську (10%), Полтавську (7,1%), Закарпатську (6,7%) та Дніпропетровську (5,7%) області. Збільшення питомої ваги за цей період спостерігалось лише в економіці Івано-Франківської (3,2%), Рівненської (1,4%), Львівської (1,3%), Вінницької (1,2%), Черкаської (0,5%) та Донецької (0,4%) областей.

Регіонами-лідерами у виробництві валової доданої вартості переробної промисловості протягом 2014-2020 рр. є Запорізька, Донецька, Черкаська, а також Дніпропетровська області, хоча рівень присутності цієї галузі промисловості у структурі регіональної економіки ледве досягає 30%. Регіоном, де переробна промисловість слабо розвинена, є Чернівецька область, – 5-6% у ВДВ регіону.

Вагоме місце у промисловому виробництві країни та регіонів займає добувна промисловість і розроблення кар'єрів. Так, упродовж 2014-2020 рр. питома вага виробництва доданої вартості добувної промисловості у загальному обсязі доданої вартості країни становила від 5,3% (2020 р.) до 7,1% (2018 р.). При цьому за аналізований період динаміка зміни частки даного виду економічної діяльності була неоднозначною. Зокрема, протягом 2014-2018 рр. частка добувної промисловості у структурі економіки збільшилась на 1,4 п.п., а у наступні 2018-2020 рр. – скоротилась на 1,8 п.п., тобто в цілому протягом 2014-2020 рр. спостерігається тенденція до зниження питомої ваги добувної промисловості в структурі економіки країни.

Аналіз динаміки досліджуваного показника у регіональному розрізі показує, що якщо у 2014-2017 рр. більшість регіонів (14) мали збільшення частки добувної промисловості, при цьому найбільше зростання показника зафіксовано у Полтавській (10,4 п.п.), Харківській (8,7 п.п) та Донецькій (7,5 п.п.) обл., то протягом 2017-2020 рр. переважала спадна тенденція – вже у 16 регіонів відбулося зменшення частки добувної промисловості у структурі економік. Істотне зниження показника спостерігалось у Харківській (6,7 п.п), Полтавській (5,6 п.п.) та Львівській (3,9 п.п.) областях. В результаті у 2020 р. в порівнянні з 2014 р. половина регіонів мали зниження частки добувної промисловості у структурі власних економік, як відбулось різними темпами.

Лідерами у виробництві доданої вартості добувної промисловості і розроблення кар'єрів є Полтавська (25-35%), Дніпропетровська (20-23%) та Донецька (10-18%) області. Найменше даний вид економічної діяльності розвинутий у Волинській, Київській, Одеській, Черкаській, Чернівецькій, Херсонській, Хмельницькій та Тернопільській областях, де частка добувної промисловості у структурі економіки коливалась в межах 0,01-0,5% (рис. 4).

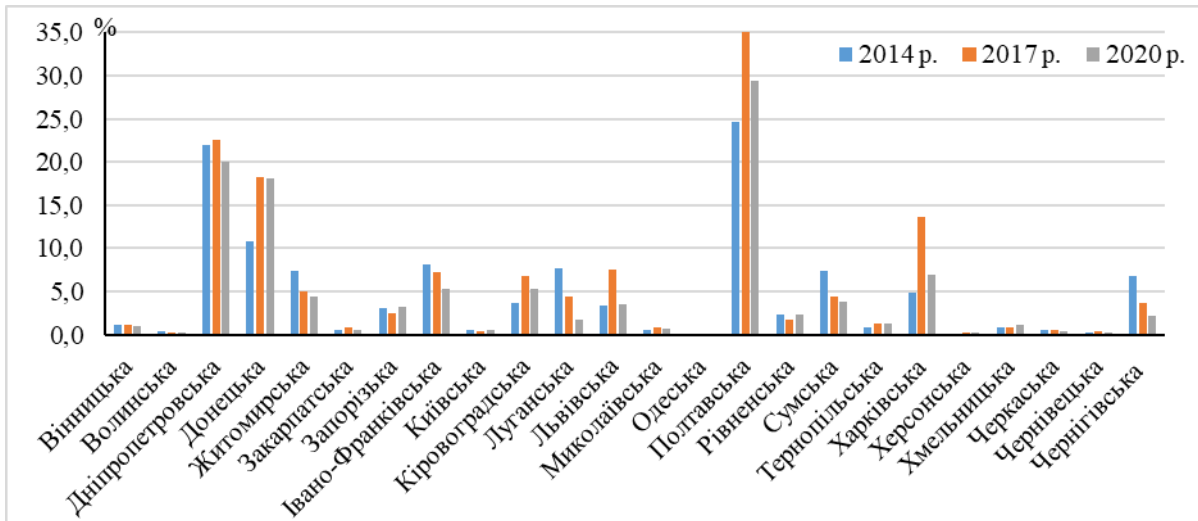

Рис. 4. Частка добувної промисловості і розроблення кар'єрів у структурі економіки регіонів у 2014-2020 рр. (%)

Джерело: Розраховано та побудовано автором на основі [7].

Структурною складовою промисловості країни та регіонів є постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря. Динаміка зміни частки даного виду економічної діяльності у виробництві валової доданої вартості країни свідчить про негативну тенденцію, оскільки протягом 2014-2020 рр. має місце зниження значення на 1,9 п.п., або в 1,6 рази. При цьому найбільша питома вага даної галузі промисловості у структурі економіки становила 5,3% у 2014 р., а найменша – 3,4% у 2017 р. та 2020 р., що обумовлено спадом виробництва промислової продукції.

В регіональному розрізі подібна ситуація спостерігалась в економіках більшості областей. Зокрема, у 2014-2020 рр. в 2,0-2,5 рази скоротилась частка постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря в структурі економіки Полтавської, Рівненської та Чернігівської обл. Лише у Закарпатській та Херсонській обл. відбулось збільшення частки на 0,6-1,0 п.п. У 2017-2020 рр. кількість регіонів, де мало місце збільшення питомої ваги зазначеного виду промислової діяльності, зросла до 16. Проте, вказане збільшення виявилось недостатнім для покращення загальної ситуації в країні щодо виробництва доданої вартості постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря.

Впродовж 2014-2020 рр. максимальні середні значення частки постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря були в структурі економік Запорізької (6,3%), Рівненської (5,91%) та Івано-Франківської (5,01%) областей. Мінімальні значення зафіксовано в економіці Волинської (0,93%), Полтавської (0,97%) та Тернопільської (1,0%) областей (рис. 5).

Іще однією підгалуззю промисловості є водопостачання; каналізація, поводження з відходами. Питома вага даного виду промислової діяльності в країні упродовж 2014-2020 рр. становила близько 1%. Зокрема, у 2014-2018 рр. спостерігалось поступове зниження питомої ваги даного виду промислової діяльності з 0,61% до 0,38% та незначне її збільшення у наступних 2019-2020 рр. до 0,45%.

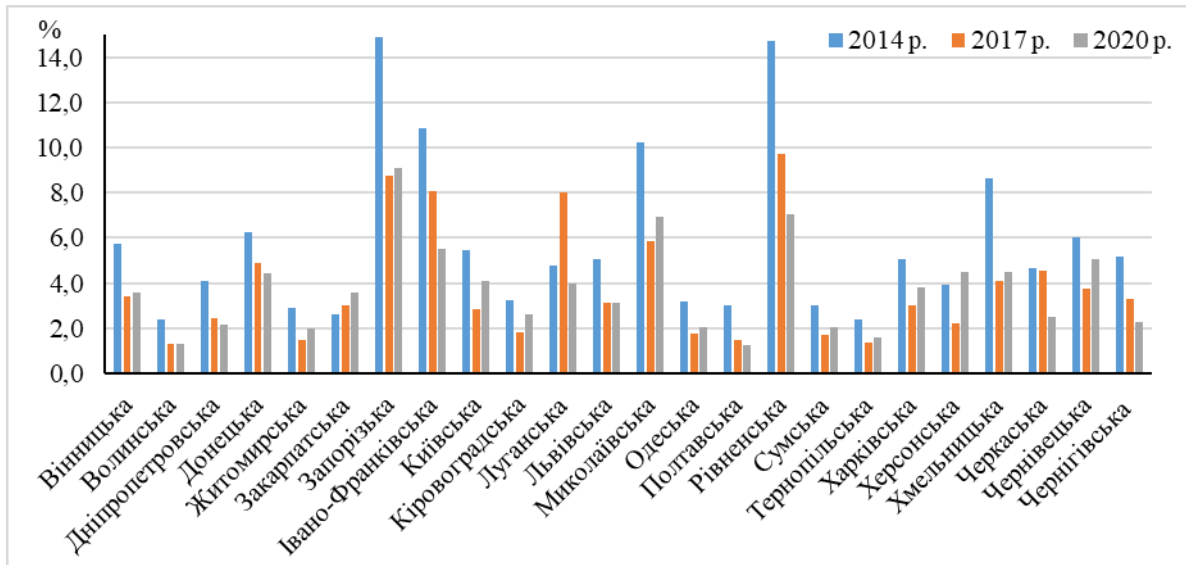

Рис. 5. Частка постачання електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря у структурі економіки регіонів у 2014-2020 рр.

Джерело: Розраховано та побудовано автором на основі [7].

В регіональному розрізі тенденція в цілому зберіглась. Зокрема, у 2014-2017 рр. лише три регіони мали незначне збільшення питомої ваги зазначеного виду діяльності – це Донецька (на 0,05 п.п.), Луганська (на 0,03 п.п.) та Львівська (на 0,15 п.п.) області. У 2020-2017 рр. – навпаки, лише три регіони мали невелике зменшення частки водопостачання; каналізація, поводження з відходами у ВДВ відповідних регіонів, серед них: Київська (на 0,03 п.п.), Луганська (на 0,04 п.п.) та Львівська (на 0,21 п.п.) області. В цілому за аналізований період Донецька (на 0,16 п.п.) та Тернопільська (на 0,01 п.п.) області мали зростання частки, що забезпечило покращення загальної ситуації в країні стосовно виробництва доданої вартості водопостачання; каналізація, поводження з відходами (рис. 6).

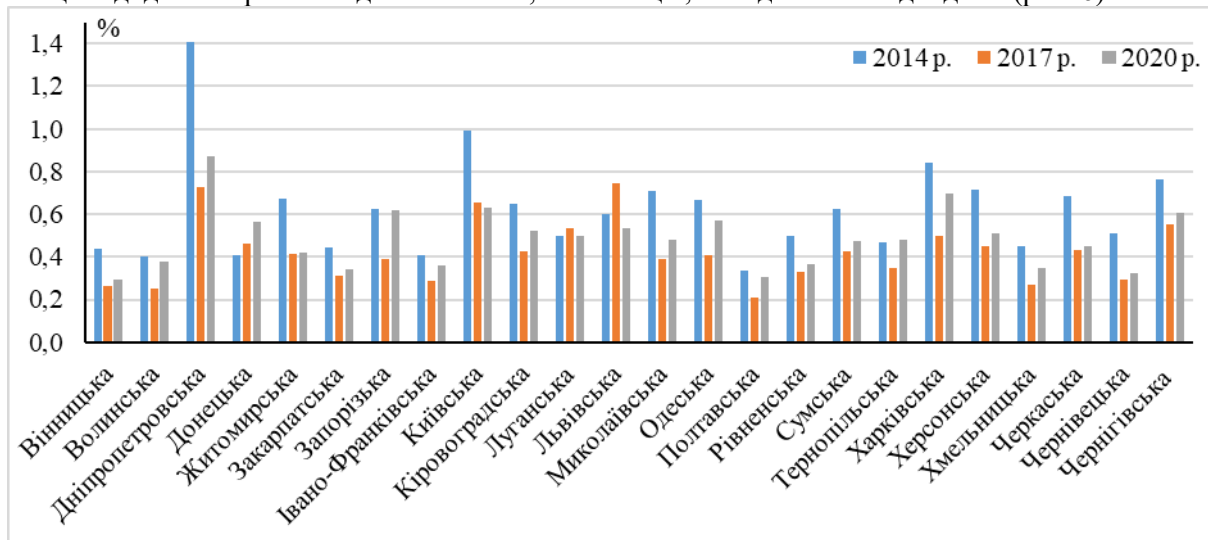

Рис. 6. Частка водопостачання; каналізації, поводження з відходами у структурі економіки регіонів у 2014-2020 рр.

Джерело: Розраховано та побудовано автором на основі [7].

Впродовж 2014-2020 рр. максимальні середні значення частки ВДВ водопостачання; каналізація, поводження з відходами були в структурі економік Дніпропетровської (0,94%), Київської (0,75%), Львівської (0,64%), Харківської (0,62%) та Чернігівської (0,62%) областей. Мінімальні значення зафіксовано в економіці Вінницької (0,32%), Волинської (0,33%), Полтавської (0,28%) та Хмельницької (0,34%) областей.

Отже, за даними, наведеними у табл. 1 можна зробити висновки щодо розподілу регіонів України за рівнем концентрації виробництва доданої вартості промисловості у 2014-2020 рр.

Таблиця 1

Розподіл регіонів України за рівнем концентрації виробництва доданої вартості промисловості у 2014-2020 рр.

2014 р.		2017 р.		2020 р.	
Дніпропетровська	1,9	Полтавська	2,2	Донецька	2,1
Полтавська	1,9	Донецька	2,0	Полтавська	2,1
Запорізька	1,8	Дніпропетровська	1,9	Дніпропетровська	1,9
Донецька	1,5	Запорізька	1,7	Запорізька	1,8
Луганська	1,2	Харківська	1,2	Черкаська	1,2
Івано-Франківська	1,2	Івано-Франківська	1,1	Івано-Франківська	1,2
Рівненська	1,1	Черкаська	1,0	Харківська	1,1
Харківська	1,1	Рівненська	1,0	Рівненська	1,0
Черкаська	1,0	Луганська	0,9	Миколаївська	1,0
Миколаївська	1,0	Львівська	0,9	Київська	1,0
Чернігівська	1,0	Сумська	0,9	Кіровоградська	1,0
Сумська	1,0	Київська	0,9	Львівська	0,9
Житомирська	0,9	Вінницька	0,9	Вінницька	0,9
Київська	0,9	Миколаївська	0,8	Житомирська	0,9
Хмельницька	0,9	Чернігівська	0,8	Сумська	0,9
Кіровоградська	0,9	Кіровоградська	0,8	Чернігівська	0,8
Вінницька	0,8	Житомирська	0,8	Хмельницька	0,8
Львівська	0,8	Хмельницька	0,7	Херсонська	0,7
Закарпатська	0,8	Волинська	0,6	Луганська	0,7
Волинська	0,6	Закарпатська	0,6	Волинська	0,7
Херсонська	0,6	Херсонська	0,6	Закарпатська	0,6
Тернопільська	0,6	Тернопільська	0,6	Тернопільська	0,6
Одеська	0,5	Одеська	0,5	Одеська	0,5
Чернівецька	0,5	Чернівецька	0,4	Чернівецька	0,5

	- Високий рівень концентрації ($K_L > 1,0$)
	- Середній рівень концентрації ($K_L = 1,0$)
	- Низький рівень концентрації ($K_L < 1,0$)

Джерело: Розраховано та побудовано автором

Так, що кількість регіонів, в структурі економіки яких частка промисловості була більше, ніж середнє її значення по країні ($K_L > 1,0$), коливалась від 9-10 (2014-2015 рр.) до 6-7 (2019-2020 рр.), тобто спостерігалось її зменшення з 41,67% до 25,0%. Відповідно, кількість регіонів з низьким рівнем концентрації промисловості збільшилась з 12 (2014 р.) до 16 (2017-2018 рр.), що у відносному виразі становить від 50,0% до 66,67%. При цьому в якості позитивних тенденцій можна відмітити збільшення у 2019-2020 рр. в порівнянні з 2017-2018 рр. кількості регіонів із середнім рівнем концентрації промисловості ($K_L = 1,0$). Водночас менше половини всіх регіонів країни мають рівень концентрації промислового сектору вище, ніж середній по країні. Слід також відзначити, що протягом 2014-2020 рр. стабільно високий, відносно національного, рівень концентрації промислового сектору утримували Дніпропетровська, Донецька, Запорізька, Івано-Франківська та Харківська області.

Висновки. Таким чином, за результатами проведеного дослідження можна зробити висновок, що сучасний рівень розвитку країни та регіонів характеризується територіальними диспропорціями у виробництві валової доданої вартості всіх видів промислової діяльності та промисловості у цілому. Відтак механізм управління бізнес-процесами у промисловому секторі економіки регіонів потребує

удосконалення, що представляється можливим на основі взаємовигідного партнерства між представниками бізнесу, влади, науково-технічних установ та громадськості.

Джерела та література

1. Амоша О. І., Харазішвілі Ю. М., Ляшенко В. І. та ін. *Модернізація економіки промислових регіонів України в умовах децентралізації управління*: монографія. Київ: Інститут економіки промисловості НАН України, 2018. 300 с.
2. *Смарт-промисловість: напрями становлення, проблеми і рішення*: монографія / за ред. В.П. Вишневецького. Київ: Інститут економіки промисловості НАН України, 2019. 464 с.
3. *Розвиток промисловості для забезпечення зростання та оновлення української економіки* : науково-аналітична доповідь / за ред. Л. В. Дейнеко. Київ: ДУ «Інститут економіки та прогнозування НАН України», 2018. 158 с.
4. Ішук С. О., Созанський Л. Й. Методичний підхід до комплексного оцінювання функціонування промислового сектору економіки на мезорівні. *Регіональна економіка*. 2022. № 1. С. 62-71.
5. Заблоцький Б. Ф. *Регіональна економіка* : навч. посіб. Львів : Новий світ-2000, 2008. 456 с.
6. *Регіональна економіка* : навч. посіб. (2-ге вид. змін. і доп.); наук. ред. О. Я. Олійник. Київ: Видавець Фурса С. Я., 2008. 444 с.
7. Державний комітет статистики: сайт. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua>.
8. Брюховецька Н.Ю., Черних О.В. *Особливості формування доданої вартості продукції на промислових підприємствах*: науково-довідна записка. Київ-Краматорськ: Інститут економіки промисловості НАН України, 2017. 34 с.

References

1. Amosha, O. I., Kharazishvili, Yu. M., Liashenko, V. I. et. all. (2018). *Modernizatsiia ekonomiky promyslovykh rehioniv Ukrainy v umovakh detsentralizatsii upravlinnia [Modernization of the economy of industrial regions of Ukraine in conditions of decentralization of management]*. Kyiv: Institute of Industrial Economics of the National Academy of Sciences of Ukraine [in Ukrainian].
2. Vyshnevskoho, V. P. (Eds.). (2019). *Smart-promyslovist: napriamy stanovlennia, problemy i rishennia [Smart industry: directions of development, problems and solutions]*. Kyiv: Institute of Industrial Economics of the National Academy of Sciences of Ukraine [in Ukrainian].
3. Deineko, L. V. (Eds.). (2018). *Rozvytok promyslovosti dlia zabezpechennia zrostannia ta onovlennia ukrainskoi ekonomiky [Development of industry to ensure the growth and renewal of the Ukrainian economy]*. Kyiv: State University "Institute of Economics and Forecasting of the National Academy of Sciences of Ukraine" [in Ukrainian].
4. Ishchuk, S. O., & Sozanskyi, L. Y. (2022). *Metodychnyi pidkhid do kompleksnoho otsiniuvannia funktsionuvannia promyslovoho sektoru ekonomiky na mezorivni [A methodical approach to the comprehensive evaluation of the functioning of the industrial sector of the economy at the meso level]*. *Rehionalna ekonomika*, 1, 62-71 [in Ukrainian].
5. Zablotskyi, B. F. (2008). *Rehionalna ekonomika [Regional economy]*. Lviv : New world-2000 [in Ukrainian].
6. Oliinyk, O. Ya. (2008). *Rehionalna ekonomika [Regional economy]*. (2-nd ed., red.). Kyiv: Fursa Publishing House [in Ukrainian].
7. Derzhavnyi komitet statystyky [State Statistics Service of Ukraine]: website. Retrieved from <http://www.ukrstat.gov.ua> [in Ukrainian].
8. Briukhovetska, N. Iu., & Chernykh, O. V. (2017). *Osoblyvosti formuvannia dodanoi vartosti produktsii na promyslovykh pidpriemstvakh [Peculiarities of the formation of the added value of products at industrial enterprises]*. Kyiv-Kramatorsk: Institute of Industrial Economics of the National Academy of Sciences of Ukraine [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 19.12.2022 р.